

योगात् ॥२५॥ त्रैधातव्येवान्ते भवति आंगात् त्रैधातव्येवान्ते पठ्यतः इति .
न चानयोर्विकल्पः आम्रानसामर्थ्यात् . तेन सौत्रामण्यामुदवसानीयवमुच्यते
उदवसानीयासंनिधौ पाठात् उदवसानीयेवोदवसानीयेति उपचारवृत्त्या . तथा
च पाठः अनया मेऽपीष्टमसदनयापि सूयाऽइति (५. ५. ३. ११) । सं त्रैधातव्येव
कर्मापवर्गे भवति न सौत्रामणी . कुतः आंगात् ब्राह्मणे हि पूर्वं सौत्रामणी
पठ्यते सवकाण्डस्य उपान्यब्राह्मणे श्येत आश्विनो भवतीत्यादौ (५. ५. ३. १) प-
श्चात्त्रैधातवी अन्त्यब्राह्मणे (५. ५. ५. १) ॥ ॥ दशमी कण्डिका ॥१०॥ ॥

इत्युपाध्यायकर्ककृतौ कात्यायनविवरणे पञ्चदशोऽध्यायः ॥ राजसूयः समाप्तः ॥

इति कात्यायनसूत्रे पञ्चदशोऽध्यायः ॥

राजसूयोऽनुविहितः । इदानीं श्रुतिमन्त्रपाठावसरप्राप्तोऽग्निरनुविधेयः ।

अग्निः सोमाङ्गं तदुणाव्यतिषङ्गात् ॥१॥ अग्निशब्दो ज्वलनवचनः अतस्तद-
धिकरणभूतस्थलाभिधायको द्रष्टव्यः इष्टकाभिरग्निं चिनोतीति हि श्रूयते . तथा
अग्निमारोहन्ति (१. २. ३. २४) अग्निं प्रोक्षतीति (१७. १२. २८) च आरोहणप्रोक्षणे स्थ-
लस्योच्येते । तस्य चानारभ्यविधानात्प्रकृतिसव्यपेक्षत्वे सोमस्याङ्गमित्युच्यते . सो-
मशब्देन लक्षणया तत्साध्यक्रवभिधानम् . सोमाङ्गमिति कुत एतत् तदुङ्गात् त-
दुणानां हि व्यतिषङ्गोऽत्र दृश्यते अन्तरोपसदौ चिनोति (१०. २. ५. १) प्रायणीये-
नऽयुनक्ति (७. २. २. २) चितो गार्हपत्योऽराजानं क्रीणा[तो]त्येवमादि (७. ३. १. १) . फ-
लवता च गुणव्यतिषङ्गे सति अफलस्य तदङ्गता । सं अग्निशब्देन पञ्चचितिकः
स्थल उच्यते लक्षणया न ज्वलनः . सोऽग्निः सोमाङ्गं भवति . कुतः तङ्गात्
तदुणैः सोमगुणैः अग्नेर्व्यतिषङ्गात् मिश्रीभावेनोपदेशात् ।

इहूतः समहोत्रते नियमः ॥२॥ अङ्गमपि सत् इहूया भवति . कथमवग-
म्यते येन सते नियमो दृश्यते तस्मादेतानि सर्वाणि सहोपेयादग्निं महोत्रतं
महदुक्त्यमिति (१०. १. २. २) । सं यज्ञमानेहूया भवति वैकल्पिकं सोमस्याङ्गम्
न तु नित्यम् . महोत्रतसंज्ञकस्तोत्रवति सोमयागे अग्नेर्नियमो भवति ।

न प्रथमाहारे ॥३॥ प्रथममाह्रियतऽइति प्रथमाहारः प्रथमप्रयोगः । कुत एतत् .